

vagtlægeordningens vagtadministrator eller til patientens egen alment praktiserende læge.

Selve opbevaringen af patientjournaler skal ske på en sådan måde, at uvedkommende ikke kan få adgang til at gøre sig bekendt med indholdet.

Kapitel 7

Bestemmelserne i kapitel 7 vedrører Sundhedsstyrelsens tilsyn med de autoriserede sundhedspersoner.

Til § 26

Bestemmelsen, der er en videreførelse af bestemmelser i de 14 gældende autorisationslove, indeholder en henvisning til reglerne om Sundhedsstyrelsens tilsyn med de autoriserede sundhedspersoner – og andre personer inden for sundhedsvæsenet – i § 215 i sundhedsloven.

Stk. 2 forpligter autoriserede sundhedspersoner og eventuelle arbejdsgivere til over for Sundhedsstyrelsen at afgive alle oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre styrelsens tilsyn, efter anmodning fra styrelsen.

Efter de forskellige EU-direktiver om gensidig anerkendelse af forskellige autoriserede sundhedspersoner, som er afløst af et fælles direktiv: Direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, der skal være implementeret i national lovgivning senest den 1. oktober 2007, vil de kompetente myndigheder (Sundhedsstyrelsen og tilsvarende myndigheder i de andre lande) skulle udveksle oplysninger om disciplinære eller strafferetlige sanktioner eller andre alvorlige konkrete forhold, der vil kunne få følger for udøvelsen af en virksomhed efter direktivet – forudsat lovgivningen om beskyttelse af personoplysninger overholdes.

Bestemmelsen i stk. 3 skal sikre, at ministeren kan fastsætte regler om, at sådanne oplysninger af betydning for tilsynsmyndighederne kan udveksles. EU-kommissionen forbereder for tiden, hvorledes dette kan ske på et fælles acceptabelt niveau.

Kapitel 8

Bestemmelserne i kapitel 8 vedrører læger og stammer fra lov om udøvelse af lægegerning (lægeloven).

Til § 27

Bestemmelsen svarer til § 1 og § 2, stk. 1, i lægeloven og fastsætter betingelserne for autorisation m.v.

I stk. 1 fastslås, at tildeling af autorisation som læge forudsætter en dansk medicinsk embedseksamen, eller en udenlandsk eksamen, der kan sidestilles hermed. Efter stk. 2. indebærer autorisationen en beskyt-

telse af titlen »læge«, og af stk. 3 fremgår, at læger har et forbeholdt virksomhedsområde, dvs. at alene læger må udøve lægevirksomhed.

Til § 28

Bestemmelsen er en videreførelse af § 3, stk. 4, i lægeloven og den fastsætter, at andre end læger kan meddeles midlertidig tilladelse til at udøve lægevirksomhed i tilfælde af større epidemier og lignende.

Til § 29

Bestemmelsen er en videreførelse af henholdsvis § 2, stk. 4 og § 3, stk. 1 i lægeloven. Stk. 1 fastsætter betingelserne for tilladelse til selvstændigt virke som læge og i stk. 2 beskrives, hvilke opgaver, en læge uden tilladelse til selvstændigt virke kan varetage.

Den gældende bestemmelse i lægelovens § 4, stk. 3, der fastsætter, at en læge ikke må betegne sig eller virke som tandlæge, medmindre vedkommende opfylder betingelserne i lovgivningen for udøvelse af tandlægevirksomhed, er ikke videreført i dette lovforslag, da bestemmelsen anses for unødvendig.

Til § 30

Bestemmelsen, der er en videreførelse af § 4, stk. 1, i lægeloven, regulerer tilladelse til at betegne sig som speciallæge. Reglerne om specialebetegnelse er senest fastsat i bekendtgørelse nr. 269 af 4. april 2005 om speciallæger.

Til § 31

Bestemmelsen er en videreførelse af § 2, stk. 5 og 6, i lægeloven og regulerer den turnusuddannelse, som lægerne skal gennemgå for at få tilladelse til selvstændigt virke, jf. § 29. Reglerne om turnusuddannelse er senest fastsat i bekendtgørelse nr. 157 af 28. februar 2003 om lægers turnusuddannelsesforløb og i bekendtgørelse nr. 27 af 15. januar 2003 om uddannelse til selvstændigt virke som læge.

I bestemmelsen er som noget nyt i stk. 1 indført en fleksibilitet, således at turnusuddannelsen kan fastsættes til en varighed på 12-18 måneder, hvor kravet i dag er 18 måneder. Fastsættelse af længden af turnusuddannelsen vil ske generelt, således at turnusuddannelsens længde er ens for alle turnuskandidater.

Til § 32

Bestemmelsen er en videreførelse af § 3, stk. 2, i lægeloven og den giver indenrigs- og sundhedsministeren hjemmel til at fastsætte regler for lægers videreuddannelse til speciallæge m.v. Reglerne om spe-